

UNICEF

het internationale kindernoodfonds
van de Verenigde Naties

ER zijn ongeveer 900.000.000 kinderen beneden 15 jaar op de wereld. Meer dan de helft van deze kinderen — 500.000.000 — leven en sterven in gebrek.

Een kwart wordt nog niet één jaar oud en de helft bereikt de volwassenheid niet.

Ze zijn ernstig ondervoed, lopen slecht gekleed en lijden aan allerlei ziekten.

Het is UNICEF dat een begin heeft gemaakt met het lenigen van die noden. Zeven jaar werkt zij reeds hieraan. Helaas liggen haar totale uitgaven nog beneden die, welke nodig zijn voor het bouwen van een vliegtuigmoederschap. Nochtans: met de f 75.000.000,— die UNICEF jaarlijks tot haar beschikking heeft, wordt veel ellende verholpen

Op het ogenblik helpt en verzorgt UNICEF reeds 60.000.000 kinderen op de een of andere manier. Hoe weinig dit overigens in verhouding tot de reële noden is blijkt als men beseft, dat gemiddeld dus maar f 1,25 per kind beschikbaar is!

Wat UNICEF met f 1.000.000,— doen kan?

75.000 kinderen gedurende een jaar elke dag een beker melk bezorgen; 260.000 kinderen een jas of manteltje schenken of 6.000.000 kinderen inenten tegen tuberculose.

En met Uw bijdrage?

Voor een rijksdaalder kan zij 3 kinderen van de verschrikkelijke framboesia verlossen door het toedienen van twee penicilline-injecties.

Voor 'n gulden kunnen 6 kinderen tegen t.b.c. worden ingeënt. En wie weer een pakje cigarettentjes aanbreekt beseft, dat hij hiermee een bedrag aan geld gaat verroken dat voldoende is om een kind van framboesia te bevrijden of voldoende om 3 kinderen een extra portie rijst te laten eten.

TER ATTENTIE VAN WEST-EUROPA

Dit blad is, voor zover nodig met begeleidend schrijven en met vertaalde teksten, gezonden aan:

H.M. de Koningin
Z.K.H. Prins Bernhard
H.K.H. Prinses Wilhelmina
De leden van de Ministerraad
De leden van Raad van State
De leden van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal
De Commissarissen der Koningin

Z.H. Paus Pius XII
De West-Europese en Aziatische Staatshoofden
De Ambassadeurs en Gezanten in Nederland
De persattachés, verbonden aan de Ambassades en Gezantschappen

De Bisschoppen der R.K. Kerk in Nederland
De Bisschoppen der Oud-Kath. Kerk in Nederland
De Generale Synode der Nederlands Hervormde Kerk
De Generale Synode der Gereform. Kerken in Nederland
Het Rabbinat der Nederl. Israëlitische Hoofdsynagoge
Het Humanistisch Verbond

Het Secretariaat der Katholieke Actie
Instituut Kerk en Wereld
De Oecumenische Wereldraad der Kerken

De Pastoors der R.K. Kerk in Nederland
De Predikanten der Nederlands Hervormde Kerk in Nederland
De Predikanten der Gereformeerde Kerken in Nederland

De Hoogleraren der Nederlandse Universiteiten en Hogescholen
De Nederlandse Studenten-corpora

De politieke partijen in Nederland
De Stands- en vakorganisaties
De Nationale jeugdleden
De nationale secretariaten der Jeugdorganisaties

De Organen en Organisaties van de Verenigde Naties
De Vereniging voor Internationale Rechtsorde
De organisatie van de Europese beweging

De Radio-omroepverenigingen in Nederland
De Nederlandse Radio-Unie
De Wereldomroep
De Nieuwsagentschappen in Nederland
De Nederlandse dag-, week- en maandbladen
De voornaamste persorganen in West-Europa.

Europa betekent beschaving.

Beschaving betekent geweten.

Geweten betekent verontrusting.

Europa mag niet gerust zijn.

DE AZIATEN, die meer dan de helft van de wereldbevolking uitmaken, leven merendeels in hongersnood, armoede, ziekte en onwetendheid. Zuid- en Zuidoost-Azië hebben nog niet driekwart van het hoogst noodzakelijke voedsel. Bovendien is dit minimale zeer ongelijk verdeeld. Het jaarinkomen bedraagt er nog geen f 200,— per hoofd. Ziekten als malaria, tuberculose en framboesia tieren er welig; jaarlijks sterven er alleen al aan malaria anderhalf miljoen Aziaten, terwijl nog meer mensen aan tuberculose dood gaan. Een kwart van de kinderen wordt nog niet één jaar, en de helft van de mensen halen niet eens hun vijftiende. EEN OP TIEN IS DE VERHOUDING VAN HUN LEVENSKANSSEN EN LEVENSPLEIL TOT DE ONZE! Niet alleen Azië staat er zo voor, in het grootste deel van Afrika en Zuid-Amerika is de toestand niet veel beter. In totaal komt het hier op neer: TWEE-DERDE VAN DE WERELDBEVOLKING LEEFT EN STERFT IN HONGER, ZIEKTE EN ARMOEDE.

de REST doet aan BESCHAVING

Nadat wij, in het Westen, al tien maal zoveel gegeten hebben als de Aziaten, hebben wij nog een grote rest waarvoor we zelfs opslagruimten tekort komen! Het „Westen”, dat is: Noord-Amerika, West-Europa en Australië. We weten ons bestaan verzekerd met een jaarinkomen van tenminste f 2000; we worden gemiddeld 70 jaar oud en de helft van onze mensen kan zijn zestigste verjaardag vieren. Van de 100 kinderen in het Westen, sterven er nog geen drie in hun eerste levensjaar. Een goede medische verzorging is ons verzekerd.

De U.N.O.-organisaties op het gebied van voedsel en landbouw (FAO), kindercare (UNICEF), gezondheid (WHO), ontwikkeling (UNESCO) en andere hebben de opdracht deze schreeuwende tegenstelling zoveel mogelijk op te heffen.

Een dringende opdracht. Want de tegenstelling is een aanfluiting van de meest elementaire rechtvaardigheid. Maar tevens: een onwerkelijke en onuitvoerbare opdracht, ondanks de eerlijke en uiterste inspanningen van deze UNO-organen. Onwerkelijk en onuitvoerbaar: deze organen moeten immers werken, zonder dat de publieke opinie achter hun werk staat. Ze hebben de openbare mening niet mee. De openbare mening in het Westen kent deze organen niet en heeft geen gevoel voor het

belang en de urgentie van hun opdracht. Wij halen bagatelliserend de schouders op, wanneer het over de Verenigde Naties gaat en denken hierbij alleen aan de Veiligheidsraad en haar Veto-recht. Een druppel op een gloeiende plaat is de f 300.000.000, die aan de ontwikkeling van de noodgebieden kan worden besteed. (Ter vergelijking: de belastingverlaging van 1 Januari 1954 kostte de schatkist f 190.000.000.)

Wij zijn er direct bij als er weer wat verhoogd Nationaal Inkomen kan worden verdeeld. We eisen onze loonsverhoging en vinden ruimschoots tijd en gelegenheid om te discussiëren over 'n half procentje meer of minder.

Voorts voelen wij ons machteloze Europeanen, die misschien nog kunnen teren op de vergane glorie van een eminent verleden, maar die verder geen geestelijke taak meer kunnen vervullen in deze wereld.

Inmiddels wordt er door Europa wel een militaire rol gespeeld in Azië. Wij zijn nu de mogelijkheid van een Aziatisch veiligheidspact aan het bestuderen om de zaak van de vrije wereld te beveiligen tegen een gevaar, dat wij zelf over ons hebben afgeroepen. Want diezelfde „vrije wereld” heeft zijn plichten tegenover Azië in het verleden schromelijk verwaarloosd. Azië komt met de rekening. De rekening heet: oproer, bedreiging, oorlog. Hongerlijders hebben weinig te verliezen.

MAAR: als we ons nu eens niet meer de schandelijke weelde van voedseloverschotten wilden veroorloven? Als we het probleem van de voedseloverschotten eens openlijk, degelijk en halsstarrig in discussie brachten? Als we geen genoegen meer namen met het feit, dat twee-derde van de wereldgemeenschap krepeert; als we onze welvaart eens rechtvaardiger wilden spreiden? Als we nieuwe welvaartsvermeerdering wilden overhevelen naar de talloze miljoenen die in armoede en gebrek leven; als we de UNO eens niet meer in de kou lieten staan en de mogelijkheid wilden zien van een sterke invloed van een geestelijk herlevend, een schepend en vredestichtend Europa? Als ons geweten eens begon te spreken en als we eens naar dat geweten luisterden?

Voorlopig is voor de gemiddelde Aziaat het Westen een gebied, waar de vroegere „kolonisten” vandaan kwamen en waar tegenwoordig het oorlogstuig vandaan komt. Hij moet het Westen gaan zien als het land, waar — in de vorm van voedsel, kleding, gezonde economische en sociale hulp — gerechtigheid en naastenliefde vandaan komen.

Verbijsterende getallen bladzijde 8

Eenheid door daden

HET BESEF, bij elkander te horen ondanks de geestelijke tegenstellingen, ondanks verschil van Kerk, religie en levensbeschouwing, groeit in onderling gesprek. Als men tenminste tezamen respect en eerbied wil hebben voor waarheid en vrijheid.

Het besef, bij elkander te horen, één met elkaar te zijn in zeer fundamentele beginselen en zeer menselijke bewogenheden, groeit nog méér in gemeenschappelijke activiteit. Denk aan de oorlogsjaren. Aan de werkzaamheid van heel het volk in de dagen na de rampzalige watervloed. Zelfs wanneer het gesprek nog niet voldoende op gang is gekomen, kan men elkaar al vinden in de daad. Kerkelijken en buitenkerkelijken hebben hun meest vruchtbare ontmoeting in daden van eerlijke gerechtigheid en sterke naastenliefde.

Omdat wij geloven in deze „eenheid door daden”, dáárom durven wij in ons gesprek op „Plein 1954” een concreet voorstel lanceren en alle Nederlanders, alle West-Europeanen, uitnodigen elkaar in-der-dáád te ontmoeten, op een samen-gebouwd plein: op PLEIN-AZIE.

FEITEN KUNNEN NIET LIEGEN

In India sterven gemiddeld 10 miljoen mensen per jaar direct of indirect van honger.

Van de Aziatische kinderen sterft een kwart binnen het jaar. Oorzaak: ondervoeding, honger, ziekte en ellende.

In Azië woont de helft van de wereldbevolking.

Die helft heeft ontstellend veel minder te eten dan de andere helft en gaat dan ook gemiddeld beneden de leeftijd van dertig jaar dood.

In die lijdende, hongerende en door armoede en dood bedreigde wereldhelft zijn de laatste jaren opstanden uitgebroken. Er zijn miljoenen doden gevallen in bloedige gevechten. De wapens kwamen uit het Westen.

Door dit laatste zo te stellen, willen wij geen politiek standpunt suggereren en geen stelling nemen in het gecompliceerde bewapenings- of ontwapeningsprobleem. We willen alleen maar zeggen, dat onze we-

reld kapot dreigt te gaan aan verschrikkelijke wanverhoudingen. Wie vrede wil, moet met de feiten rekening houden.

In de Verenigde Naties (U.N.O.) kent men de feiten. Men zit niet stil. Er zijn organen en fondsen in het leven geroepen, om de ontstellende nood te bestrijden. Omwille van de gerechtigheid, de menselijkheid en de vrede.

Maar hoe staan de Westerse Naties, de Westerse volken en de Westerse mensen achter deze internationale pogingen tot hulp?

Oordeel zelf. De hulp schiet te kort, — afschuwelijk te kort! omdat er te weinig — afschuwelijk te weinig! — belangstelling is. De bezorgdheid is niet sterk en daadkrachtig aanwezig in de openbare mening.

Men gelóóft het wel. En men eet er geen boterham minder om. Gevolg: de bewustste UNO-organen kijken regelmatig op de kasbodem. En de nood blijft.

AZIE

PLEIN

AZIE

DAAROM:

Wij stellen voor te protesteren tegen onze eigen lamelendigheid, onverschilligheid of berusting in deze miljoenen-ellende.

Met woorden? Ja, óók met woorden. Woorden die worden overgenomen en die mede de openbare mening in beweging zetten, in ons eigen land en daarbuiten.

Alléén met woorden? Neen óók met een daad. Een concrete, praktische daad. We kunnen niet in één slag héél de Aziatische nood wegvagen. We kunnen wel ergens een werkelijk begin maken, allemaal samen, om de ernst van ons protest te onderstrepen en om althans enkele van de miljoenen stakkers te helpen.

Hoe? Door, als duidelijke demonstratie voor heel de wereld, een fonds te vormen van een miljoen gulden, welk bedrag ter beschikking wordt gesteld van het Kindernoodfonds van de U.N.O., om door honger en dood bedreigde kinderen te helpen.

Dit fonds voor één miljoen is bij deze geopend: **PLEIN AZIE, Giro 100200**. En als dat Fonds vol is? Dan hebben we nog niets gedaan. Tenzij we intussen bezorgder zijn geworden voor onze medemens. En tenzij we er intussen in zijn ge-

slaagd de aandacht en het geweten van volkeren en regeringen te richten op héél de bestaande nood. Zodat volkeren en regeringen gerechtigheid belangrijker gaan achten en urgenter dan eigen welvaart.

Dus: 1. We moeten onze huidige welvaart verminderen ten behoeve van de actuele nood in Azië; 2. We willen in de toekomst geen welvaart-

EUROPA

vergroting als niet eerst een rechtvaardige spreiding van de welvaart in de wereld een feit is; 3. We zullen zorgen dat onze verontrusting, ons initiatief en onze klemmende gewetensvragen ook over de landsgrenzen komen.

Wat punt 1 betreft werpen wij deze dringende vraag in de openbare discussie: „Kan Europa nu werkelijk in Amerika geen voedseloverschotten kopen en deze distribueren in Azië?” Wij vragen vooral de wetenschapsmensen hun mening hierover kenbaar te maken.

Natuurlijk, er zijn zeer ernstige technische moeilijkheden. Definitieve uitkomst bieden alleen plannen op langere termijn. Máár: dit jaar sterven in India 10 miljoen mensen van honger.

Over het plan „PLEIN-AZIE”, dat wij U op deze bladzijden voorleggen en waarvoor wij dringend Uw adhaesie en medewerking vragen, is ernstig overleg gevoerd met gezaghebbende persoonlijkheden op wetenschappelijk en politiek gebied. „PLEIN-AZIE” wordt gelanceerd met volledige goedkeuring van de desbetreffende Uno-organen.

GEEN UITSTEL

1. ADHAESIEBETUIGINGEN, liefst per briefkaart, met duidelijke vermelding van naam en adres, zenden aan: PLEIN AZIE, Den Haag.
2. EEN GELDBEDRAG, liefst per giro, overmaken aan PLEIN AZIE, Den Haag, gironummer 100200.

De adhaesiebetuigingen gaan naar de Nederlandse Regering en de U.N.O. Het geld gaat naar het Kindernoodfonds van de Verenigde Naties. Als U het wilt

f 1.000.000

ALS WE ONS ER EENS ALLEMAAL

HET voornaamste nieuws omtrent „Plein Azië” is de samenstelling van een Nationaal Comité. De namen van hen, die tezamen dit Comité gaan vormen, leest U binnenkort in de pers. Dit Comité draagt dan de verantwoordelijkheid voor „Plein Azië” en voor de verdere ontwikkeling ervan.

De adhaesie-betuigingen met de actie moeten met duizenden worden geteld. Zij komen van domineés en pastoors, van organisaties en scholen, van politici en hoogleraren, van arbeiders en zakenlieden, van humanisten, christenen en vrijdenkers, van jeugdgroepen en pensionneerden.

De pers heeft aandacht aan de actie besteed in dag- en weekbladen. Fedde Schurer heeft met „De Friese Koerier” de actie regionaal voor Friesland overgenomen.

Verscheidene nationale organisaties hebben exemplaren van het Azië-nummer van „Plein 1954” besteld en aan hun districten en afdelingen met stimulerend schrijven verzonden.

Er wordt overwogen kinderen van de lagere scho-

len op een aangepaste wijze in de actie in te schakelen.

In verschillende plaatsen - Zwolle voorop - neemt men de actie plaatselijk over; propaganda, organiseren van een middag of avond, contact met de plaatselijke pers, huis-aan-huis-collecte.

Voor de wetenschappelijke discussie, zoals wij die hadden voorgesteld in ons vorig nummer, heeft prof. dr M. Dols in „De Linie” reeds spontaan een bijdrage geleverd. De Tweede Kamerleden mej. dr J. Vink en de

heer G. Ruygers, hebben in de Tweede Kamer „Plein Azië” onder de aandacht der volksvertegenwoordigers én de regering gebracht. Het Fonds van één miljoen gulden zal binnenkort in de aandacht van het gehele volk worden geplaatst. In de eerste weken kwamen van allerlei particulieren ruime bijdragen binnen, zodat gironummer 100200 op 20 Juni (de dag, waarop deze regels worden geschreven) goed is voor f 15.000. Wie verder de weg naar het miljoen wil plaveien, kan gireren of sluit bij de adhaesie-betuiging een postzegel in. Vele kleintjes helpen mee het Fonds vol te storten.

PERS EN PUBLIEK

VOOR ZOULDEN SPANNEN

NATIONAAL COMITE

Twaalf mensen komen dezer dagen bijeen. Mannen en vrouwen, die zich of zij nu hoogleraar of dominee, humanist, katholiek of protestant zijn gezamenlijk verantwoordelijk voelen voor Plein Azië.

Zij komen bijeen om een, voor het gehele Nederlandse volk representatief nationaal comité Plein Azië te vormen, teneinde zoveel mogelijk gewetensvolle Nederlanders op dit Plein om zich heen te scharen.

Zij wensen, ondanks nuances en verschillen in levensovertuiging, gemeenschappelijk verantwoordelijkheid te dragen.

Zij willen ieder afzonderlijk in eigen kring én gezamenlijk in het nationale vlak bijdragen tot de realisering van de doelstellingen van Plein Azië.

De namen van de leden van het volledige nationale comité zullen ten spoedigste worden gepubliceerd.

TEGEN HONGER — VOOR VREDE

Vreugde heeft 'n knagend geweten

Juni 1954 — Juni 1944. 10 Jaar geleden bestormden de geallieerde legers de kusten van Normandië en gloorde de dageraad van de bevrijding. „De invasie is begonnen.” De klaroenstoot, die het feit der bevrijding inluidde — al moesten wij hier in Nederland dan ook nog door een dal van de zwartste ellende. De bevrijding was begonnen. Maar waar zij in volle blijheid kon worden gevierd, temperde de aanwezigheid van duizenden graven, van duizenden dode lichamen van jonge mensen de vreugde. En naarmate de geallieerde legers optrokken werd West-Europa meer bedekt met wijde velden vol witte kruisen.

Jonge mensen, die hun leven offerden voor onze bevrijding.

In artikelen, brochures, boeken, in vele gesprekken is sinds 1945 het waarom van deze verloren levens, het waarom van de oorlog kernvraag geweest. Hoeveel malen is het woord „schuld” hierbij gevallen. Schuld door fouten.

En hoeveel malen is ook niet schuld vastgesteld door het achterwege blijven van daden. Van daden van rechtvaardigheid, van liefde, van solidariteit.

De lawine van dood en verderf, van schending en verminking, van veel tijdelijke maar bovenal geestelijke nood, heeft ons vijf lange jaren overspoeld. Hoe zijn wij eruit te voorschijn gekomen? Bevrijd! Werkelijk bevrijd, ook van die lastigste aller interviewers, ons knagend geweten?

Het hart van de zaak

„Waarom begint men met zo'n heel „goedkope” oproep tot *philantropie*, inplaats van de moed te hebben het hart van de zaak aan de orde te stellen, n.l. de botsing tussen Oost en West met alle politieke, militaire en geestelijke vragen, die hiermee verband houden.”

We lazen dit in een artikel, dat aandacht wijdde aan Plein-Azië, en wij antwoorden:

„De vrije wereld heeft zijn plichten tegenover Azië schromelijk verwaarloosd.” Het Westen heeft „vergeten” aan de miljoenen hongerlijders, liefde, gerechtigheid en solidariteit te demonstreren. 't Westen laat miljoenen honger en vergaan van ellende en zolang deze „status quo” gehandhaafd blijft, blijven de vragen van politieke, militaire en geestelijke aard.

Het hart van de zaak is gebrek aan liefde, van ons gebrek aan liefde.

Kan men de kernvraag wel met meer moed aan de orde stellen, dan juist zo?

Te veel, misschien te gemakzuchtig heeft het Westen experts en wetenschapsmensen zich over politieke, militaire en geestelijke vragen laten buigen, maar zou juist daarom de kernvraag niet steeds omzeild zijn.

Het is onze absolute overtuiging, dat elke oplossing die niet begint met het stellen van de meest wezenlijke daden van liefde, van rechtvaardigheid en solidariteit het probleem Oost-West geen stap nader bij de oplossing brengt en de schuld van het Westen slechts vergroot. Een schuld, die wij niet eerst op de puinhopen van een door een nieuwe oorlog verwoeste wereld en op de begraafplaatsen van miljoenen jonge levens mogen bemijmeren, zo wij dit nog zouden kunnen. Een schuld, die wij nu moeten delgen, nu omdat het nog mogelijk, thans nog gegeven is een dreigende catastrofe af te wenden.

Daarom kozen wij onvoorwaardelijk voor de „goedkope” *philantropie*. Voor de liefde, voor de rechtvaardigheid en de solidariteit. En eerst, wanneer hiervoor in het

Westen voldoende begrip is gegroeid en dit begrip ruim is gedemonstreerd, heeft het zin zich ernstig en hardnekkig te buigen over de politieke, militaire en geestelijke vragen, die met de huidige controverser Oost-West verband houden.

Offers voor de vrede

Wie vrede wil, wie hartstochtelijk vrede wil tussen Oost en West moet offers brengen. De 1,5 miljard die in Nederland de bewapening per jaar opslokt, is zo'n offer. Wij spreken ons bewust niet uit voor of tegen dit offer. We zeggen eerlijk hierover geen gemeenschappelijk oordeel te willen en te kunnen uitspreken. Wel weten wij, dat geen zinnig mens zich over dat offer zal verheugen.

We weten, dat er nauwelijks mensen gevonden worden, die hun bijdrage aan deze kapitale som met vreugde brengen, ook al zien velen de noodzaak hiervan in.

We weten echter ook, dat het alle mensen grote offers waard is, wanneer deze kunnen bijdragen tot het voorkomen van een alles vernietigende derde wereldoorlog. Wanneer hongerlijders weinig te verliezen hebben, en wanneer „de liefde een menigte van zonden bedekt”, geloven wij dat het vrijwillig offer, dat wij met het plan Plein-Azië aan het Nederlandse volk en aan West-Europa vragen, op tweevoudige wijze vrede zal kunnen realiseren.

Verzadigden zullen wel wat te verliezen hebben. Maar bovenal ons geweten zal in ons minder schuld en meer vrede aantreffen.

DE KONING

de rechtvaardigen en de hongerlijders

WANNEER dan de Menszoon in Zijn heerlijkheid komt, en alle engelen met hem, zal hij plaats nemen op de troon Zijner Majesteit. En alle volkeren zullen vóór Hem worden vergaderd; maar Hij zal ze van elkander scheiden, zoals een herder scheiding maakt tussen schapen en bokken. En de schapen zal Hij aan Zijn rechterhand plaatsen, de bokken aan Zijn linkerhand.

Dan zal de Koning zeggen tot hen, die aan Zijn rechterhand staan: Komt, gezegenden van mijn Vader; neemt bezit van het rijk, dat voor u is bereid van de grondvesting der wereld af. Want Ik was hongerig, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik was dorstig en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij naamt Mij op. Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed; Ziek, en gij hebt Mij bezocht; in de gevangenis, en gij zijt Mij komen bezoeken. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heer, wanneer zagen wij U hongerig, en spijsden we U; of dorstig, en gaven we U te drinken? Wanneer zagen we U als vreemdeling en namen we U op; of naakt, en hebben we U gekleed? Of wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis, en zijn we tot U gekomen? Dan zal de Koning hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg U: Wat gij voor één van mijn geringste broeders gedaan hebt, dat hebt gij voor Mij gedaan.

Mattheus 25 : 31-41

GEBED

Heer, wat moet ik U antwoorden, als Gij mij stelt voor de vraag van Uw oordeel? Wat heb ik gedaan voor de geringsten, voor de armsten? Waar zijn mijn zorg en mijn aandacht? Waar is mijn geweten? Waar zijt Gij in mij?

Koning van vrede en gerechtigheid, van verzadigden en hongerigen, van Europa en Azië, van mij en heel de wereld: geef mij — schijn-rechtvaardige en schijnverzadigde — honger en dorst naar gerechtigheid.

Wie belang stelt in „PLEIN 1954” zendt deze strook, ingevuld aan Bezuidenhout 57, 's-Gravenhage.

Naam

Adres

Woonplaats

- * neemt een abonnement à f 2.— per jaar
à f 1.— per ½ jaar
- * neemt een steunabonnement à f 3.— per jaar
à f 1.50 per ½ jaar
- * zal het verschuldigde bedrag voldoen per giro
per kwitantie

Nabestellingen losse nummers: 1 ex. f 0.10; 10 ex. f 0.80; 100 ex. f 6.—; 1000 ex. f 40.—.

J. Vries

Wat zal de KONING hiervan zeggen?

★

Ondervoed:

1800.000.000 mensen

★

honger, ziekte, gebrek:

500.000.000 kinderen

★

stervend aan malaria:

3.000.000 mensen

★

stervend aan tuberculose
alleen al in AZIE:

2.000.000 mensen

MEI 1954 No. 2

Redactie en administratie:
Bezuidenhout 57
's-Gravenhage tel. 770956

REDACTIE:

Pater S. Jelsma, drs Piet Angevaere, ir Ton Groothuis, Arie van den Heuvel, mr Attie Leyen, Piet Reckman, drs Theo Scholten, Fietje Steegers, Ger van Vlijmen.

Abonnementen: per jaar / 2.—
per halfjaar / 1.—.

Steunabonnement: per jaar / 3.—
per halfjaar / 1.50.

Losse nummers: 10 cent

Giro 522384 ten name van S. Jelsma

PLEIN 1954

waar men elkaar ontmoet van MENS tot MENS

HONGER

door

S. Jelsma

ERST geboren worden. Dan gevoed. Daarna de rest: een huis, warmte, licht, hygiëne, werkgelegenheid, ontwikkeling, cultuur, ontspanning. Deze volgorde laat zich niet om draaien. Zij moet door mij als mens en als christen worden geëerbiedigd. Na de geboorte komt de voeding als punt één van de opvoeding.

Eten is niet het voornaamste, maar wel het meest elementaire. Het kan niet wegvallen. Wie niet te eten heeft of niet eten kan, krijgt het niet klaar mens te zijn, menswaardig te leven, laat staan aan cultuur te doen. Daarom: géén ware menselijkheid, géén humanisme, géén christendom, als mensen gedwongen honger lijden en elkaar honger laten lijden. Bij hongerlijders niet gaan onderrichten of preken of films vertonen, tenzij na hen te hebben gevoed.

Er wordt honger geleden. Door miljoenen mensen. Door tientallen miljoenen. Zij sterven van de honger. Nu, op dit ogenblik. Menselijke lichamen worden geraamten. Kinderen schreien zich dood van de honger, drogen uit, vermageren tot op het been, verzieken en gaan dood. Miljoenen. Dit is werke-

lijkheid, vandaag. Niet bij mij in de straat of een paar straten verder. Maar wél op een afstandje van één dag vliegen. Geen voedsel voor mensen die zijn geboren. Azië heeft dit jaar meer hongerlijken dan Nederland gezonde inwoners. De stervende Aziaten zijn van het Westen uit te bereiken. Ze liggen niet te sterven in een ge-

isoleerde woestijn of op een onbereikbaar eiland. Je kunt er kómen. Met vliegtuigen, met schepen, met treinen.

Geachte vrije mensen van het Westen: er klopt iets niet. Op een verschrikkelijke, verbijsterende manier klopt er iets niet. Er is iets afschuwelijks aan de gang. Met miljoenen mensen, die door ons te bereiken zijn. Hebben wij geen tijd om te helpen? Geen voedsel? Geen geld? Of geen geweten?

geen uitstel: PLEIN AZIE

bladzijden 4-5